

Kā radās Zemessardze Kuldīgā,
kādi bijuši tās uzdevumi,
kādi piedzīvojumi atgadījušies?

→ 5. lpp.

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Piektdiena, 2019. gada 18. janvāris

Cena
0,68 eiro

Nr. 8
(11 390)

Vai Kuldīgā, Kalna ielā 14, ar augstu un blīvu sētu apjots īpašums liegs pieeju Alekšupītei? → 4. lpp.

Dziesmas mācījās vēl naktī

Tautasdziesmu dziedāšanas konkursā *Lakstīgala* ceļazīmi uz Kurzemes kārtu no Kuldīgas novada saņēma Ēdoles pamatskolas 1.–4. klases un Turlavas pamatskolas 5.–9. klases komanda.

Konkursa *Lakstīgala* 2019 uzvarētājas Kuldīgas novadā – Sanniņa Ziberģa, Sabīne Sanniņa Šēle, Patrīcija Junkere, Inīta Šķēle un Diāna Dubure no Turlavas pamatskolas.

Vai Ventas ciemā būt ražotnei?

→ 4. lpp.

Sociālās vietnes un ticamība.

„Vai sociālajos medijos publicētais saturs spēj sniegt ieskatu tajā, par ko un kā plašāka publika domā?”

jautā Vidzemes augstskolas asociētais profesors **Jānis Buholcs**.

→ 8.–9. lpp.

GRIPA KLĀT.

Vai potēties? Viedokļi ir dažādi.

→ 2. lpp.

Pirmdien, 21. janvārī:

- Reportāža no *Katrinās kausa*.
- Juris Žagars par dzīves mākslu.
- Virkas ielas stāsti.
- *Gudrs, vēl gudrāks* – Enija Grēta Filippova.

ISSN 1407-9755

Bērnu un jauniešu centrā (BJC) konkursā piedalījās trīs mazāko klašu un trīs 5.–9. klases komandas.

Turlavas pamatskolas meitenes, kuras savā grupā uzvarēja, arī pērn tikušas līdz pat trešajai jeb pēdējai kārtai Latvijā. „Vakar vakarā divas dziesmas kārtīgi nezinājām, tāpēc nebija pārliecības, ka varētu uzvarēt. Mums ar skolotāju bija nakts nometne – vienos vēl dziedājām, tad viņa mūs dzina gulēt, bet neklausījām un vēl pamācījāmies vecvārdus,” stāsta meitenes. Šai kārtai bijis jāapgūst

25 dziesmas, bet Kurzemes konkursam nākamceturtdien tepat Kuldīgā – vēl 20. „Dziesmas sadalām, lai katru vismaz viena no mums zinātu perfekti. Pēc stundām mūzikas klasē regulāri dziedam,” teic uzvarētājas.

Par meiteņu sniegumu priecājas arī skolotāja Agnese Čīče: „Tiek uzskatīts, ka šī bērniem ir fantastiska iespēja turēt godā tautas mantojumu, tāpēc par šo konkursu cīnos – man tas ir svēts, ceru, ka arī meitenes aizies ar tādu izjūtu.”

Konkurss *Lakstīgala* Latvijā notiek vairāk nekā desmit gadus. „Tas rīkots par godu ārzemju latvietim Robertam Zuikam, kurš bijis tautasdziesmu apkopotājs un tās sarindojis grāmatīņā *Lakstīgala*,” stāsta BJC pasākumu organizatore Agate Ūdre. Iespēja piedalīties esot visām skolām, bet pēdējos gados visaktīvākās ir lauku skolas. Pilsētu skolas šogad netika pārstāvētas.

(Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv)
Antras Grīnberģas teksts un foto

REDZĒJUMS

Cilvēka dēļ

Daina Tāfelberga, tālr. 63350567, daina.tafelberga@kurzemnieks.lv

Mūsu novadā pats galvenais ir cilvēks. Šos cēlos vārdus Kuldīgas pašvaldības pārstāvji atgādināja iedzīvotāju sapulcē Rumbas pagasta Ventas ciemā, kur sprieda par labumiem un ļaunumiem, ko varētu nest konditorejas ražotne. Tika skaidrots, ka cilvēku labklājība atkarīga no tā, cik novadā spēcīga uzņēmējdarbība. Bet, tā kā svarīgs ir ikviens cilvēks un viens vai divi ir kategoriski pret ieceri, tika rīkota sapulce un mek-

„Aizies Inese ar visām savām garšīgajām tortēm uz Talsiem.”

lēts kompromiss. Jēgas gan bija maz – argumentu vietā valdīja emocijas, ko radīja tā viena pretinieka bažas par nākotni. Lai gan uzņēmēji plānoja cept vien tortes, ražotne apdraudēšot Ventas ciema dzīvi. Trokšņi un vibrācijas! Nezin, kādā saistībā tika piesaukts vecais *Vulkāns*, kur savulaik varenās ražošanas būves tagad buldozers jau pa daļai nolīdzinājis. Dzīvoju pārsimts metru attālumā – no tiem laikiem atceros, ka pat svētdienā velu laukā žāvēt nevarēja. Citādi tā no dūmiem būtu daudz melnāka nekā pirms mazgāšanas. *Vulkāns* strādāja (dimdēja) augu dienā nakti, bet apkārtējie i iepīkstēties nevarēja par naktsmierna traucēkli. Tad cilvēks nebija galvenais. Smakas un gais-

mas! Nāk prātā kolēģes bieži skandētais Imanta Ziedoņa pantiņš bērniem: „Citiem – nē, bet citiem – garšo./ Kā tad tomēr īsti ir?/ Kīpoks domā, ka viņš smaržo./ Roze domā, ka viņš smird.” Laikam arī tortes kādam var smirdēt un no domām vien, jo ražošana notiks ar modernām tehnoloģijām slēgtās telpās. Un vēl aina! Aizaugušas pļavas ar jauno būvi to pavisam sagandēšot! Tie ir daži argumenti, kāpēc viens vai divi cilvēki pieprasa aizliegt uzņēmējdarbības attīstību šajā vietā. Ja kompromisu neatradīs, var īstenoties plāns A – aizies Inese ar visām savām garšīgajām tortēm uz Talsiem, kur uzņēmējiem ieslēgta zaļā gaisma (līdzīgi, kā notika ar uzņēmējiem, kas sadomāja turpat netālu celt viesu šķūni un pat saņēma būvvaldes piekrišanu). Kādi desmit kuldīdznieki dosies meklēt darbu ārzemēs, gan jau talseniekiem pašiem savi strādātārbētāji, kas prot tortes cept. Pļava aizaugs vēl vairāk, un būs, kur ērcēm izvērsties. Plāns B – pienāks 2021. gads, ievēlēs pašvaldību, kurai par cilvēku (lasi – viena indivīda kaprīzēm) svarīgāks cipars ienākumu nodokļa ailē. Tā kā tortes cept neviens vairs neuzdrošināsies, jāmeklē būs cits investors. Varbūt kāds sadomās tur uzcelt lielfermu – Ventas ciemā vēl saglabājusās vēsturiskās lopu kūtinās. Tagad taču modē atjaunot vēsturi vai arī uzcelt atrikumu šķirošanas poligonu, no kā visvairāk bīstas ciema ļaudis.

TRIS VIEDOKĻI

No 15. janvāra Latvijā izsludināts gripas epidēmijas sākums. Vai vajag vakcinēties?

Lai sargātu sevi un apkārtējos

1. Edīte Tettere, Slimību profilakses un kontroles centra (SPKC) sabiedrisko attiecību speciāliste: – Vissmagāk ar gripu slimo seniori un cilvēki ar hroniskām saslimšanām – sirds un asinsvadu, plaušu un nieru slimībām, cukura diabētu, onkoloģijas slimnieki. Tāpat pacienti ar hroniskām infekcijām un tie, kuriem ir novājināta imunitāte. Gripa ir īpaši bīstama maziem bērniem un grūtniecēm. Vislabākā aizsardzība pret šo slimību un tās izraisītām komplikācijām ir ikgadēja vakcinācija. Tā kā imunitāte izveidojas 14 dienās pēc potēšanās un gripas izplatība parasti ilgst vairākus mēnešus (līdz pat maija beigām),

vakcinēties nav par vēlu arī epidēmijas laikā. SPKC iesaka veselības aprūpes darbiniekiem būt vakcinātiem, lai aizsargātu savus pacientus un sevi. Epidemiologi atgādina: lai novērstu vīrusu izplatīšanos, ja ir gripa vai tai līdzīgi simptomi, šķaudot vai klepojot, jāizmanto salvetes, pēc tam jānomazgā rokas. Saslimšanas gadījumā jāpaliek mājās un jāsažinās ar ģimenes ārstu. Epidēmijas laikā no valsts budžeta līdzekļiem tiek apmaksātas ģimenes ārsta mājās vizītes pie gripas slimniekiem (ja reģistrētais pacients dzīvo ārsta pamatdarbības teritorijā). Šiem pacientiem par vizīti mājās jāmaksā tikai valstī noteiktā pacienta iemaksa – 2,85 eiro.

Ar veselīgām domām un profilaksi

2. Zanda Zauere, ģimenes ārste: – Par vakcinām man ir cits viedoklis nekā vairumam, taču to izstāstīt varēšu tikai pēc tam, kad būs pierādījumi praksē. Manā ģimenes ārsta praksē šobrīd nevienam slimniekam gripas diagnoze nav noteikta. Vēl jau tikai sākums. Ir daudz citu vīrusu ar temperatūru, iesnām, kas nav gripai raksturīgas. Ja organisms ir vesels, cilvēks dzīvo un strādā ar pricīgu prātu, veselīgām domām, tad gripa viņu retāk skar. Lielāks risks ir tiem, kuri pilni ar slimībām, ķīmiskām zālēm. Tādi ātrāk saķer infekcijas, tai skaitā gripu. Tāpēc iesaku cilvēkiem uzturēt sevi tīru gan psiholoģiski, gan fiziski, gan

uztura ziņā u.tml. Tā ir profilakse. Vakcinācija ir katra brīva izvēle. Tie, kuri baidās, ka varētu saslimt, vakcinējas. No tāda viedokļa tas ir pareizi, jo bailes rada nejauku enerģiju un veicina slimību pieķeršanos. Ja cilvēks atnāk pie manis tādā noskaņojumā, nemēģinu atturēt no potēšanās. Tā būs drošāk. Ja pacients atnāk un saka, ka negrib vakcinēties, tad neuzspiežu. Protams, ja pacientam jāiet uz operāciju vai citu iemeslu dēļ paredzēta stacionāra ārstēšanās, tad ir jāpotējas. Par vakcinu trūkumu sūdzības nav saņemtas. Ģimenes ārsts izraksta recepti, un vakcīna nopērkama aptiekā. Vienu mirkli gan aptiekā neesot bijis, bet ļoti īsu brīdi.

Šogad potējas vairāk

3. Linda Pūpola, ģimenes ārste un pediatre: – Bērni ļoti slimo – nāk ar saaukstēšanos, dažādām saslimšanām, un ir arī gripa. Jautājums par vakcinēšanos ir diskutabls. Vakcinēšanās ir brīvprātīga, ārsti to nevar noteikt kā obligātu. Taču jāņem vērā, ka bērni ir īpaši sargājamo grupā. Šogad pieaudzis to skaits, kuri saņēmuši vakcīnu pret gripu, ļoti daudzi vecāki to lūguši. Acīmredzot to veicinājuši viņu pieredze un bieža slimošana. Parasti piedāvājam vakcinēties tiem, kuriem kāda hroniska saslimšana, zināms, ka ik gadu gripas laikā viņš saslimst. Ir gripa un gripai līdzīgie vīrusi. To apstiprina laboratoriskie izmeklējumi stacionārā. Mūsu praksē bērniem grūtākā saslimšanas forma ir A gripa – ar sliktu pašsajūtu, sausu klepu,

kaulu laušanu un ļoti augstu temperatūru, kas mājās apstākļos nekrīt. Precīzāk būtu teikt, ka ir epidēmijas sākums, kuru katru brīdi tā var iet plašumā. Parasti gripa sākas janvārī, sozīem ātrāk – jau decembrī konstatēti pirmie saslimšanas gadījumi. Citgad bijis, ka vispirms ir A gripa, tad B un pēc tam atkal parādās A vai abas reizē. Šajā sezonā potējas jau decembrī, un arī šobrīd notiek aktīva vakcinēšanās, jo gripa var ilgt līdz aprīlim, pat ilgāk. Nekas nenotiks, ja cilvēks sapotēties, bet nesaslims. Otrādi sekas būtu sliktākas. Ārstiem iesaka potēties, lai gan viņiem pašiem iestājas dabiska imunitāte, nepārtraukti saskaroties ar infekcijām. Taču arī dakteri nav pasargāti.

Daina Tāfelberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai esat kāda sporta veida vai sportista līdzjutējs?

Artūrs Šternbergs, skolnieks: – Nāku no sacensībām: spēlēju *Nikerā*, un nupat bija Latvijas U-19 grupas čempionāts telpu futbolā. Sāku sportot jau bērnībā, un sports ir mana dzīve. Interesējos par futbolu un basketbolu, mans favorīts ir Kristaps Porziņģis – latvietis, kurš izsities ar sportu. Katram vismaz pāris reizi nedēļā vajadzētu pasportot, jo tas nāk par labu veselībai. Tā kā apgrozos sportiskā sabiedrībā, man šķiet, ka sporto ļoti daudzi, arī klasē kādi 50 procenti.

Madars Pūrtis, pašnodarbinātais: – Man patīk hokejs un futbols. Spēlēju futbolu, braucu ar BMX, bet daru to savam priekam. Basos sporta laukums mums nav nekāds labais, bet iztiekam. Visi sazanāmie, sarakstāmie un spēlējami futbola. Kad ir sporta spēles citos pagastos, braucam piedalīties. Eju arī skatīties spēles Kuldīgā, esmu braucis uz hokeju Rīgā.

Sandra, strādā viesību namā: – Jūtu līdzīgi visiem Latvijas sportistiem: autobraucējiem, hokejistiem, tenisistiem, bet īpaši man patīk bokss. Speciāli sporta jaunumus nemeklēju, bet, ja dzirdu, par sasniegumiem pricējos. Pati nespportuju, meitas gan – viņas savam priekam piedalījās *Stirnubukā* un pusmaratonos tautas skrējienā.

Jānis Celms, pensionārs: – Es jūtu līdzīgi gandrīz visiem, bet šobrīd īsta favorīta nav. Agrāk bija Martins Dukurs – vienmēr skatījos viņa startu. Uz sacensībām gan neeju. Pats ar sportu nodarbojos tikai skolā, bet, ja būtu bijusi iespēja, būtu pievērsies skrējienam.

Arnita Kalveniece, māmiņa: – Latvijā daudz talantīgu sportistu, bet par viņu gaitām daudz nezinu, jo televīziju maz skatos. Esam aktīva ģimene: ziemā ejam uz kalniņu, braukājam ar ragavām, staigājam pa lauku, bet ar konkrētu sporta veidu neviens nenodarbojas. Kad mazākais bērns paaugsties, varbūt sāksu braukt ar riteni. Vecākā meita mācās skolā un uz sporta nodarbībām vēl neiet, bet varbūt vēlāk jāsūta basketbolā. Es skolā sportoju daudz, man patika vieglatlētika. Tagad audzinu bērnus un laika nekam neatliek.

Zigurds Kāknēns, pensionārs: – Mani interesē gandrīz visi sporta veidi. Agrāk nodarbojos ar vieglatlētika un riteņbraukšanu. Tagad eju uz sacensībām. Domāju – vai sestdien iet uz manēžu, kur būs *Katrīnas kauss*, vai labāk skatīties tiešraidē.

Antra Grīnberga, Lāsmas Reimanes foto

Atceras kopā ar skolēniem

Kaujā pie Āpuzniekiem bojāgājušos nacionālos partizānus šoreiz mežā pieminējuši daudzi kabilnieki: gan bērni, gan skolotāji. Nav trūcis arī cilvēku no apkārtējiem novadiem, atbraukuši pat vidzemnieki.

Āpuznieku kaujā kritušo nacionālo partizānu piemiņas brīdi Kabiles skolēni bija kuplā skaitā.

Kā ierasts, janvāra otrajā sestdienā satikās aktīvistu no Rendas nacionālās pretošanās kustības muzeja, Rubeņa fonda, Latvijas Nacionālo karavīru biedrības, Z.A.Meierovica Kabiles pamatskolas un citi. Rendas muzeja dibinātājs Andrejs Keizars pastāstīja: lai skolēniem un jauniešiem rastos labāks priekšstats par 1946. gada notikumiem, pa vienam Latvijas Nacionālo karavīru

biedrības biedram bija pārgērbusies par padomju un vācu karavīriem, bet divi uzvilkuši drēbes, kādās varēja būt tērti nacionālie partizāni. Šogad piemiņas brīdis apvienots ar Rubeņa fonda gada noslēguma pasākumu: „To parasti rīkojam ap Ziemassvētkiem, bet sarunājām, ka janvāra otrajā sestdienā būs gan meža, gan publiskais, gan slēgtais pasākums.

Muzejā ap 50 fonda biedru noklausījās darbības pārskatu un parunāja neoficiālā gaisotnē.”

A.Keizars uzsver, ka pēc publiskiem pasākumiem īpaši neticoties, bet liels sapnis esot kļēti un apkārtēji iekārtot treniņu poligonu jaunsargiem: „Tad rīkosim jauniešiem sacensības un nometnes, vairāk runāsim par vēsturi.”

Inguna Spuleniece

Par svarīgāko šogad pagastos

Kuldīgas novada pagasta pārvalžu vadītāju sapulcē galvenās tēmas bija sociālais darbs un prioritātes šīgada budžetā.

SMAGO SLODZI SADALĪS

Sociālā dienesta direktores vietniece Anda Šlakorciņa stāstīja par jauno darbības modeli. Kādreiz tā lielākoties bija trūcīgā vai maznodrošinātā statusa un pabalstu piešķiršana, tagad iedzīvotāji arvien biežāk nāk ar ieilgušām un sarežģītām problēmām, kas no darbinieka prasa speciālista zināšanas. Tāpat papildu slodzi uzliek dažādi procesi valstī, piemēram, deinstitutionalizācija jeb bērnu un aprūpes namu slēgšana, vairāk kļūst cilvēku ar garīgām problēmām. Visas šīs sfēras nav viena pagasta sociālā darbinieka spēkos. Tāpēc sociālā jeb materiālā palīdzība jānoskīr no sociālā darba. Daļts modelis sabalansēs slodzi starp dienesta darbiniekiem (arī lauku sociālie darbinieki ir aģentūras pakļautībā).

Turpmāk visur pieņemšana būs pirmdienas un ceturtdienas, bet pārējās dienās varēs plānot mācības, tikšanās, vizītes pie pakalpojuma saņēmējiem uti. Darba efektivitātes un transporta izdevumu taupības dēļ ieteikts vairākiem kaimiņpagastiem strādāt kopā. Palīdzību sniegs arī Kuldīgas kolēģi. Tagad katrā pagastā ir vismaz viens sociālais darbinieks, un par štatu pa-

CEĻI, PILIS UN MUIŽAS

Budžeta skaitļi vēl nav zināmi, bet prioritātes jau noteiktas, lai darbs neiekavētos, norādīja domes izpilddirektore vietniece Agnese Buka. Tāpat kā iepriekš galvenais novadā būs ceļi. Pērn solītais izdarīts: noņemts apaugums, sakārtots reljefs un sānu grāvji – kopā 58 km. Uzbērti 1074 m³ grants, salāpīti un atjaunoti 3000 m² asfalta, salabotas lielākas un mazākas caurtekas. „Izdarīts daudz, bet tāpēc jau nedrīkstam atslābt,” tā A.Buka.

Šogad plānots lauku ceļiem ņemt kredītu līdz 180 000 eiro. Sadalīts tiks kopā ar pagastu pārvaldēm, visticamāk, pēc ceļu kopgaruma. Pārvaldniekiem dots uzdevums iezīmēt labojamos posmus. Tā kā būs vajadzīgs 25% pašvaldības līdzfinansējums, to ņems no ceļu fonda naudas.

Otra svarīga prioritāte ir pilis un muižas, ar kurām lauki bagāti, bet kuras prasa steidzamu remontu. Tika pieminēta Pelču pils, Snēpeles, Basu un Rendas muiža, kurās atrādās skolas, arī jaunā Sermītes bērnudārza ēka. Vēl solīts turpināt atjaunot autotransportu skolēnu pārvadājumiem.

Daina Tāfelberga

Jo vairāk strādā, jo mazāki parādi

Šīgada pirmajā Kuldīgas novada domes dzīvokļu komisijas sēdē secināts: ja ar parādniekiem cītīgi strādā, īres un komunālo maksājumu parādi sarūk straujāk.

Dzīvokļu speciāliste Elīna Iljina pastāstīja, ka daudzkārt iedarbojas arī tas, ka nemaksātājs tiek izsaukts uz komisijas sēdi, bet pie citiem jādomas kopā ar *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* (KKP) speciālistu. Kad sarunas vairs nelīdz, parādnieki tiek nodoti piedziņas kompānijām. Arī tas situāciju lēnām uzlabojot.

Kāds īrnieks pēc sarunas ar komisiju samaksājis 400 eiro parādu, bijuši vēl līdzīgi gadījumi. Divi parādnieki bija uzrakstījuši iesniegumu ar vēlmi īres līgumu izbeigt. Viens ir 1983. gadā dzimis darbspējīgs vīrietis, kurš pašvaldībai nav samaksājis 395 eiro. E.Iljina uzsvēra, ka arī tad, ja telpas tiks atbrīvotas, parāds neizdīs – tas būs jāatdod. Pārvarā tie iekrāti par tādiem mājokļiem, kuru īre mēnesī ir pārdesmit eiro.

Cits dzīvoklis tika ierādīts kādam Gudenieku iedzīvotājam – viņš palicis vienīgais iemītnieks daudzdzīvokļu mājā *Saulgrieži*. Tā ir avārijas stāvoklī. Pagasta pārvalde nolēmusi pēc tam māju slēgt.

Viens puisis ārpusģimenes aprūpē pēc pilngadības sasniegšanas uzņēmis rindā pilsētā, bet vēl kādam dzīvoklis piešķirts pagastā.

E.Iljina komisijai pastāstīja, ka Kuldīgā, Rātskunga ielā 2, brīvu dzīvokļu vairs nav. No citiem pilsētā trīs tiks nodoti izsolē, jo remonts izmaksātu pārāk dārgi. Piemēram, vienam KKP aprēķinātā tāmē ir vairāk nekā 20 000 eiro. Tur esot tikai sienas – jāierīko elektroinstalācija, apkure un citas komunikācijas. Privātpašnieks to varētu izdarīt lētāk. Citu divtāvu dzīvokli, kura tāmē ir ap 16 000 eiro, tomēr nolēms remontēt pašvaldības vajadzībām. Par kāda vienistabas mājokļa pārdošanu izsolē komisija šaubījās. Tas atrodas mājā, kurā pašvaldībai pieder divi dzīvokļi, un remonts tiek lēsts ap 15 000 eiro. Komisijas locekle Diāna Lūse rosināja izskatīt, vai abus vienistabas dzīvokļus var apvienot, lai izveidotu plašāku mājokli, jo pēc tādiem ir rindā gaidītāju pieprasījums.

Inguna Spuleniece

VUGD ZIŅO

Deg ekskavators un jumts

11. janvārī 10.35 Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbinieki steidzās palīgā uz Kabiles pagastu, kur dega ekskavatora motortelpa. Pēc stundas ugunsgrēks likvidēts. 15. janvārī rīta pusē saņemts izsaukums uz Snēpeli, kur vienstāva dzīvojamās mājas dūmvadā dega sodrēji un jumts (4 m²). Pāris stundās ugunsgrēks likvidēts.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Traucē kaimiņi un nepieskatīti dzīvnieki

Stāsta Skrudandas novada pašvaldības policijas inspektors Ģirts Miksons.

7. janvāris. Skrudandas centrā kļaiņojot suns.

8. janvāris. Mums ziņo par skaļiem kaimiņiem daudzdzīvokļu mājā Skrundā, Raiņa ielā. Raņķos kļaiņo nepieskatīts suns. Rudbāržos notriekta mežacūka.

9. janvāris. Saņemam sūdzību par sievieti, kura nespējot savaldīt savus sunus.

10. janvāris. Vīrietis netālu no veikala *Elvi* grib lietot alkoholu – izsakām aizrādījumu.

11. janvāris. Skrudandas centrā netālu no kultūras nama staigā iemaldījies stirma. Kopā ar brīvprātīgajiem nogādājam to mežā. Saņemam sūdzību par kaimiņu Bērzu ielā. Mums ziņo par aizdomīgu zvānu no telefona, kas reģistrēts ārvalstīs.

12. janvāris. Iepriekš uz mežu aizvestā stirma atgriezies Skrudandas centrā.

Žogs ap īpašumu – labi vai slikti?

Kurzemnieka lasītāji satraukušies, ka Kuldīgā ar augstu un blīvu sētu apjozts īpašums Kalna ielā 14, viņuprāt, liedzot pieeju Alekšupītei un taisno ceļu cauri viesnīcas *Metropole* pagalmam pāri tiltiņam uz Kalna ielu.

Šīs vietas juridiskie īpašnieki ir uzņēmumi *Rietumu nafta* un *Rietumu nafta LV*. To pārstāvis Toms Egle uzsvēr: sētas vārti pēc iespējas būs atvērti, gājējiem netraucējot. Bet tas atkarīgs arī no iedzīvotāju uzvedības, staigājot cauri privātipašumam.

MAZINĀS VECPILSĒTAS ŠARMS

Kuldīdzniece Inese feisbukā raksta: „Vēl pagājušajā gadā izskanēja prieka vēsts, ka tiks turpināts labiekārtot promenādi gar Alekšupītes krastiem un vecpilsētas pagalmiem. Lieliska ideja. (..) Pagalmu īpašais šarms aicina laudis atkal un atkal tos izstaigāt. Bet nu... Izejot cauri pagalmam aiz *Beni* aptiekas, paveras drūmākais skats. Augsts žogs stiepjas no paša Alekšupītes krasta. (..) Tas – ar četriem drūmiem vārtiem – kā cietoksnis apvij visu lielo pagalmu.”

Inese papildina: kad gājusi pa

Tūrisma aktīvajā sezonā Kalna ielā 14 vārti būšot vaļā, sola īpašnieki. Žogs, kas raisījis vairāku kuldīdznieku neizpratni, ir uzcelts pēc vecpilsētas apbūves noteikumiem.

ierasto ceļu, kāds strādnieks pienācis un teicis, ka te staigāt vairs nedrīkstot, jo esot privātipašums.

GAR UPI – BEZ SĒTAS

Kurzemnieks jau jūnijā rakstīja, ka Kalna ielā 14 un Pasta ielā 3 tiek būvēts ēku komplekss, ka ar laiku paredzēts atjaunot arī zudušos namus: vienu Kalna ielas malā un divus pie Alekšupītes. Vecpilsētas vides komisija diskutēja, vai tas pilsētai būtu zaudējums, ja gājēji vairs nevarētu mērot taisno ceļu

no Rātslaukuma uz Kalna ielu, turklāt skats uz pagalmu būtu slēgts. Komisija bija vienprātis, ka gājējiem būtu jāļauj tur iet. Tika piesaukta arī tāda ārzemju pieredze, kur pagalmi ir ierobežoti, bet tiek atstāti vaļā vārti, ļaujot garāmgājējiem ieskatīties. Komisijas un arī būvvaldes vadītāja Jana Jākobsone atgādināja, ka bijusi doma par publisko pagalmu koncepciju, bet pēc iedzīvotāju lūguma pašvaldība no tās atteikusies. Komisija sprieda, ka vajadzētu atrast veidu, kā

īpašniekus mudināt ļaut cilvēkiem pagalmos ielūkoties. Tika nolemts, ka gar Alekšupīti gan žogus celt nevarēs. Tas attieksies uz visu vecpilsētu.

GĀJĒJI VARĒS STAIGĀT

T.Egle skaidro, ka tūrisma sezonā sētas vārti būs vaļā, ļaujot kuldīdzniekiem un viesiem iet pa ierasto taisnāko ceļu. Īpašnieki gan ļoti cer, ka tie, kuri ies cauri, privātipašumā izturēsies kā savēji – nepiegružos. Jautāts par strādnieku izteikumiem, ka šeit staigāt nedrīkst, T.Egle pieļauj, ka tas ir pārpratoms, un aicina būt saprotošiem, jo būvdarbi vēl nav pabeigti un cilvēku plūsma celtniekiem var aprūtināt darbu.

Par žogu jautāts, viņš skaidro, ka tas ierīkots pēc projekta, kas saskaņots jau 2014. gadā, kad īpašums vēl piederēja citam. „Žoga projekts ir saskaņots gan Nacionālajā kultūras mantojuma pārvaldē, gan novada būvvaldē. Gan ar to, gan ar restaurācijas centru sadarbojamies.”

T.Egle aicina žogu nevērtēt atsevišķi no visa projekta, ko plānots pakāpeniski realizēt nākamajos gados: „Žogs ir tikai maza daļa

no Kalna ielā 14 iecerētā. Plānots izveidot iedzīvotājiem un viesiem draudzīgu, sakoptu kvartālu.”

PĒC SENĀM FOTOGRAFĪJĀM

Arī J.Jākobsone apstiprināja, ka būvniecības iecere pirmoreiz saskaņota 2014. gadā, pašlaik tas izdarīts vēlreiz: „Iecere atbilst vecpilsētas apbūves noteikumiem, tās tipiskajiem paraugiem. Ielas frontē šāds žogs ar vārtiem ir bijis – par to arhitekti pārliecinājās fotogrāfijās. Tie žogi, kas atdala pagalmus, nav fotografēti, bet pieņemam, ka tie bijuši tādi paši kā pie ielas.”

Jautāta, vai pašvaldība drīkst neļaut privātipašniekam vērtus slēgt, J.Jākobsone skaidro, ka pašlaik ne: „Tāda iespēja būtu, ja darbotos juridiski nostiprināts servitūts. Īpašums vairākas reizes ir pārdots, bet servitūts nevienu brīdi nav bijis. Ja pašvaldība tādu uzliktu, tai par šo zemes gabalu arī būtu jāpārējas. Bet īpašnieks mums solījis pieejamību saglabāt. Ja žogu vērtē kopā ar visu pagalmu, tas izskatīsies pavisam citādāk nekā tagad, kad ēka ir viena, – tur paredzēta blīva apbūve.”

Ingunas Spuleniece

Kam traucēs tortes?

Lai SIA Ineses tortes varētu Rumbas pagasta Ventas ciema *Dzeguzēs* sākt ražošanu, jāmaina teritorijas atļautā izmantošana. To atbalsta gan pašvaldība, gan vairums iedzīvotāju, taču viena ģimene ir kategoriski pret un gatavojas iet pat līdz tiesai.

PLĀVAS VIETĀ

Īpašums *Dzeguzes* atrodas Kuldīgas apvedceļa malā (pirms t.s. Kabiles apļa) jauktas centra apbūves teritorijā. Tur ir plāva, kurā uzņēmums vēlas celt konditorejas ražotni (ar 1300 m² apbūves laukumu un ap 700 m² ēku). Pašreizējais zonējums atļauj kafējnīcas un tirdzniecības vietas, bet ne rūpniecību, tāpēc Kuldīgas attīstības aģentūra (KAA) teritorijas plānojuma otro redakciju izstrādājusi ar indeksu R2 – rūpnieciskās apbūves teritorija. Tā atļauj vieglo rūpniecību (tostarp pārtikas), kas nerada piesārņojumu.

Uzņēmuma *Ineses tortes* pārstāvis Juris Goldmanis atzina, ka birokrātiskais process ir ļoti sarežģīts, bijis plānots arī veikalīnš, bet pēc normatīviem tas iznāktu lielāks par ražotni. Tāpēc no tās idejas atteikušies.

KAIMIŅIENES AIZSTĀV

Ieceres sabiedriskajā apspriešanā decembrī pašvaldībā bija saņemti pieci iesniegumi, tostarp noraidoši. Vienā jautāts, vai jauktā centra zonā tiešām nedrīkst būt tāds objekts, jo pirms nepilna gada turpat

netālu būvvalde bija apstiprinājusi ieceri celt viesību šķūni.

Aizvadītajā nedēļā Ventas ciemā rīkota atkārtota sapulce, uzaicinot visus ieinteresētos. Lielākajai daļai iebildumu nebija, jo mēneša laikā neskaidrības (par ceļu, elektroapgādi, ūdensvada un kanalizācijas ierīkošanu) noskaidrotas un atrasti varianti, kas citus netraucē. Neapmierināts bija vienīgi Rimants Safonovs, kā galveno argumentu minot to, ka plānotā ražotne ietekmēs viņa ģimenes dzīvi. Viņa mājas *Puduri* atrodas ap 100 m attālumā, pa vidu ir aizaudzis īpašums, kas pieder kādam valmierietim.

Dzeguzēm vēl tuvāk ir divas citas mājas, kuru saimnieces aizstāv kūku cepēju ieceri, jo nelielu ražotni, kas strādā ar modernu tehniku, nevar salīdzināt ar veco Rīgas konfekšu fabriku *Laima* vai zivju pārstrādes rūpnīcu *Alsungā*. R.Safonovam iedzīvotājas pārmeta, ka viņš tikai meklējot kašķi, lai pagastā nebūtu uzņēmējdarbības.

NEIZTUR KRITIKU

Arī domes pārstāvji uzskata, ka sūdzības nav argumentētas. Tā kā nemiera cēlājs nejuta pārējo atbalstu un diskusija izvērtās vien par emociju apmaiņu, savus iebildumus viņš formulējis un atsūtījis rakstiski. Tostarp kaimiņiem tiek pārņemts, ka tie uzpirkti, bet pašvaldībai un Kuldīgas attīstības aģentūrai – *iekraumpēšanās* šajā idejā apsolījumu dēļ. Kon-

Kuldīgas novada domes pārstāvji un Rumbas pagasta iedzīvotāji sapulcē aizstāvēja uzņēmuma *Ineses tortes* ieceri ražošanu paplašināt, vienīgi Rimants Safonovs (vidū) bija pretī, jo tas ietekmēsot dzīvi viņa ģimenei.

krētu pierādījumu tam gan nav. R.Safonovs bažijas par trokšņiem, smakām, gaismām, mitrumu, transporta radītām vibrācijām un ūdensapgādes problēmām. Sabojāta būšot arī ainava: ja ražotni cels uz uzbēruma vienā līmenī ar šoseju, tad kopējais augstums pārsniegšot 9 m un objekts būšot Ventas ciemam „netipisks metāla klucis”. Tiesa, J.Goldmanis prezentācijā nosauc vien apbūves platību, bet ne to, kā ēka izskatīsies. R.Safonovs aizbildinājās, ka visas ražotnes ir neizskatīgas.

Citi sapulces dalībnieki norādīja, ka var ap savu īpašumu sastādīt kokus un uzcelt žogu, lai uz kaimiņmājām nav jāskatās. Iedzīvotāji uzskata, ka arī citi iebildumi neiztur kritiku. Kā teica J.Goldmanis, ražotnē iebrauks 5–7 automašīnas, pārsvarā vieglās. Iedzīvotāji sprieda: „Tad jau jāslēdz ceļi, ja kādam nepatīk, ka mašīnas brauc gar māju. Laternu stabi jānovāc, jo logos spīd gaisma. Un kādas smakas – vai tad no

kūkas smird?”

MEKLĒ KOMPROMISU

Novada domes jurists Uģis Gauja skaidroja, ka iecere varbūt nemaz nav tik vērienīga, bet atkārtota publiskā apspriešana drošības labad būs. Tajā varēs visas bažas izvērtēt smalkāk. Ja uzņēmējs pierādīs, ka tās veltas, nebūs pamata ideju noraidīt. Būvvaldes vadītāja Jana Jākobsone piebilda, ka arī vēlāk ražošanas veidu nevarēs tik vienkārši mainīt, ja nu kūku cepšana neiznāks. Sapulces noslēgumā tika spriests, ka drošāk būs nomainīt zonējumu pret pirmo, nevis otro indeksu. Pārtikas ražotni celt varēs, bet nebūs atļautas lielas rūpnīcas, lauksaimniecības objekti un citas būves, kas ietekmē vidi un cilvēku dzīvi.

PRASĪS MINISTRIJAI

KAA vadītāja vietniece Dace Šēle skaidro, ka teritorijas plānam tiek gatavota trešā redakcija, tā tiks iesniegta deputātiem, kuriem

jālemj par nodošanu sabiedriskajai apspriešanai. Bet pirms tam aģentūra no Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas (VARAM) lūgs precīzu skaidrojumu, ko jauktā centra apbūvē drīkst darīt. Šādā zonējumā iekļauta t.s. papildizmantošana, taču strīdīgs ir jautājums, vai tai atbilst vieglā ražošana. Likumā šis termins nav skaidri formulēts, un katra būvvalde to tulko pēc saviem ieskatiem. Tas jānoskaidro ātri, lai beidzot pieņemtu plānojuma gala redakciju. Ieceres pretinieki pēc sabiedriskās apspriešanas vēl varēs lēmumu pārsūdzēt VARAM. Uzņēmumam sarūk laiks un iespēja saņemt Eiropas atbalstu, un novads tā var zaudēt investoru. D.Šēle vēl piebilst, ka *Dzeguzes* atrodas nevis ciema centrā, bet pie apvedceļa, kur nākotnē paredzēta dažāda apbūve. Bet R.Safonovs un viņa sieva Aija Oļiņa nepiekrīt nekādi ražošanai.

Dainas Tafelbergas teksts un foto

Kuldīgas novada muzeja pasākumā *Kā tur īsti bija?* bijušie un tagadējie zemessargi stāstīja, kā Kuldīgā veidojusies Zemessardze, kā patriotisma vadīti vīri tikko par neatkarīgu atzītājā valstī tukšā vietā veidojuši militāro struktūru, kā pildījuši primāro uzdevumu – nodrošināt kārtību laikā, kad Latvijā, arī šaipusē, plauka un zēla rekets.

IR PAVĒLE

1991. gadā pēc augusta puča neveiksmīgā mēģinājuma pārņemt varu septembrī Latvijas Republikas Zemessardzes priekšnieks Anatolijs Gorbunovs izdevis pavēli par bataljonu dibināšanu, tajā skaitā Kuldīgas un Saldus. 2003. gadā tie apvienoti, izveidojot 45. kājnieku bataljonu. Kopš 2010. gada tas ir nodrošinājuma bataljons, un tā vienības teritorijas aptver Kuldīgas, Saldus, Alsungas, Skrundas un Brocēnu novadu.

IZAUGA NO TAUTAS FRONTES

Pirmais bataljona komandieris Kuldīgā bija Uldis Vanags. „Viņš bija Latvijas Tautas frontes priekšsēdētājs Kuldīgas nodaļā, un Zemessardze izauga no tās biedriem,” saka otrais komandieris Guntars Skrējāns. „Tautas fronte bija brīvprātīgie kārtības sargi. Viņi bija domāti sabiedrības pašsardzībai, bet viņiem nebija ne formas, ne bruņojuma – tikai apliecība. Tie arī bija pirmie zemessargi.

Pēc puča arī es izlēmu savu dzīvi saistīt ar Zemessardzi. Septembrī Uldis brauca uz Rīgu pieņemt zvērestu, oktobrī es. Bet jau iepriekš, pēc augusta puča, kas 21. augustā izgāzās, gājām Kuldīgā pārņemt kara komisariātu. Komisārs Nāburgs tur sarkano karogu turēja līdz pēdējai dienai. Virsnieku sievas tajā vēl strādāja, mēs viņas ārā nedzinām, durvis neplombējām. Aprakstījām mantu, pārņēmām telpas un bijām noskaņoti uz mierīgu iestādes pārņemšanu.” Komisariātā ierīkots pirmais Zemessardzes bataljona štābs.

BEZSPĒCĪBA MUDINA RĪKOTIES

Sabiedriskā kārtā pa vakariem un brīvdienām braukājuši pa Kuldīgas rajonu un organizējuši sanāksmes, stāstot, kas tā Zemessardze tāda būs, un aicinot iestāties. G.Skrējāns stāsta, ka atsaucība bijusi liela, izņemot pāris vietas: „Manī un, domāju, arī citos cilvēkos bija tāda bezspēcība... Kaut kāds OMON* valstī trakoja, darīja, ko gribēja, pazemoja cilvēkus, šāva, bet mums nebija, ko likt pretī. No šodienas viedokļa viņu izrīcības bija ļoti bērnišķīgas. Slengā runājot, OMON ir caurums peizāžā – nekā diža. Atrūtiņūši piedurknes, kalašņikovs rokā, sēž uz bruņas un tēlo varoņus. Šodienas Latvijas karavīrs viens tiktu galā ar pieciem tādiem, bet toreiz cilvēkos bija nevarības izjūta. Tā bezspēcība radīja pārliecību, ka kaut kas jādara.”

Inārs Cinis bijis sakarnieks un

atceras, ka bijuši arī iestāšanās krītēriji, un viņam sākotnēji atteikts, jo no Iekšlietu ministrijas atnākusi aplama informācija par viņu: „Es it kā esot sēdējis cietumā vairākās vietās. Vēlāk noskaidrojās, ka tā nav, bet Uldim atnāca dokuments ar visiem zīmogiem. Biju ārkārtīgi dusmīgs.”

IEVIEŠ SVĒTKUS

1991. gada 18. novembrī Kuldīgas kultūras nama zālē zvērestu nodevuši pirmie 30 zemessargi. „Tāds iespaids palicis, ka toreiz pilsetā bijām vienīgi, kas ar šo pasākumu svinēja 18. novembri,” saka G.Skrējāns. „Situācija bija tāda, ka vecā valsts beigusies, jaunā sākusies, vecie svētki beigušies, bet jaunie vēl nav iegājušies. Kultūras nams bija auksts, nekādu dekorāciju, tikai mūsu atnestais karogs.”

Nākamajā gadā 11. novembrī Zemessardze pirmo reizi devusies gājienā cauri pilsētai. Viesturs Liepiņš atceras, ka patriotismu centušies uzturēt arī publiski: „Tajā laikā no patriotisma baidījās. Obligātie gājieni, darbošanās komjaunatnē – tas visiem jau bija pāri pa lūpai. Tomēr nospriedām, ka mums ir cita ideoloģija, un patriotisms jārāda arī uz āru. Vieni no pirmajiem Latvijā 11. novembrī rīkojām parādi, un tradīciju esam saglabājuši. Nedēļu iepriekš starp rotām bija militāras sacensības, 11. novembrī parāde, gājieni ar lāpām uz Annas kapiem. Pēc tam kārtīga balle. Maiģi sakot, sākumā šie pasākumi nebija apmeklēti, bet, redzot, cik cilvēku piedalās tagad, skaidrs, ka tam bijusi liela nozīme.”

12 PISTOLES, ASTOŅI AUTOMĀTI UN MILZĪGĀ DŪŠA

G.Skrējāns stāsta, ka Zemessardzē izveidojusies spēcīga cilvēku kodols: „No šodienas likuma viedokļa tas ir nepareizi, bet toreiz ņēmām tikai pazīstamus cilvēkus, par kuriem zinājām, ka nepļēguro, ir labi darba darītāji, un kuriem varam uzticēties. Bija bezdarbs, un tas deva iespēju komandā dabūt arhitektus, inženierus, celtniekus un citus speciālistus.”

Arī V.Liepiņš, kurš bijis bataljona štāba operāciju un plānošanas daļas vadītājs (pirms tam Kuldīgas sakaru mezgla elektroinženieris) un Zemessardzē plānoja mācības, uzskata: būt vieniem no vadošajiem ļāvis tas, ka Uldis un Guntars komandā pieaicinājuši cilvēkus gan ar militārām zināšanām, gan visaptverošu domāšanu. „Tas bija būtiski, jo sarežģītos apstākļos, kad nekas nav sadalīts pa virzieniem un neviens

Pasākumā *Kā tur īsti bija?* Zemessardzes Kuldīgas bataljona otrais komandieris Guntars Skrējāns (no labās) stāsta, kā kopā ar priekšgājēju Uldi Vanagu cilvēkiem stāstījuši, kas tā Zemessardze tāda būs, un atsaucība bijusi liela.

nezina, kā strādāt, spēja analizēt un pieņemt lēmumus bija nepieciešama. Šie cilvēki spēja šo situāciju iznest. Otrs – bijām patrioti. Tas gāja visam pāri. Subordinācija pastāvēja, bet ikvienā situācijā jutām, ka visiem ir kopīgs mērķis,” uzsver V.Liepiņš.

G.Skrējāns stāsta, ka pirmais uzdevums bijis izveidot bataljonu, drīz piešķirti ieroči: „12 Makarova pistoles un astoņi automāti bija bataljona bruņojums. Un bija mums arī plāns, kā ar tādu neitralizēt Skrundu, kur bija pilna bruņojuma (Padomju armijas – aut.) bataljons. Vai tas būtu realizējams? Domāju, ka ne, bet neviens nečīkstēja, ka ar astoņiem ieročiem esam gatavi stāties pretim 600. Zināšanu bija maz, bet patriotisms – liels.”

CĪNĀS AR BANDĪTIEM

G.Skrējāns atceras, ka ieroči uzlikuši lielu atbildību. „Tie bija bandītu laiki. Salīdzinot ar citiem bataljoniem, mēs šo laiku pārdzīvojām veiksmīgi. Nav tik viegli izvērtēt, kuram var uzticēt un kuram nevar, ja ieroči pēc likuma drīkst lietot smaga nozieguma pārtraukšanai, un par tādu uzskatīja arī piecu rubļu zādību. Mums bija saprātīgi cilvēki. Skrundas rotas komandierim Alvim Valinskim naktī piezvanīja, ka tiek zagta degviela. Viņš aizbrauc – tur divi stiepj kannas. Tie pateikuši, lai iet mājās, jo viņš tāpat uz tiem nešaušot, bet citādi viņus apstādīnāt nevarot. Alvis uz cilvēkiem nešāva – sašāva kannas. Kolkā bija nozagtas mašīnas, un Viesturs Zviedris stāvēja postenī. Viena mašīna neaptureja, kā bija likts, un brauc tālāk. Viesturs nešāva – palēca nost no ceļa un ar *kulaku* uzsita pa jumtu. Mašīna uzreiz apstājās.

Kārtības uzturēšana bija smags darbs. Nepatika mums ņemties ar reketu, bet bija kaut kas jādara. Nevarēja ļaut te trakot *bandīšiem!* Kuldīgā bija pirmais notiesājošais spriedums pret reketu, kas saņēma reālu cietumsodu. Dabūjām vienu gateristu, kas bija darbojies

ar zagtu mežu un kuram reketieri izspieduši naudu. Vienojāmies, ka viņš liecinās par reketu, un mēs aizmirsīsim par mežu. Bija arī drosmīgi uzņēmēji, kuri nebaidījās sniegt liecības. Visādi gājis, bet mūsposē panācām, ka nevienam nav reketieriem jāmaksā. Bija tādi, kuri maksāja vienalga, bet obligāti tas nebija.”

Juris Nikāzis stāsta, ka viņš un A.Valinskis beiguši nesprāgušas munīcijas neitralizēšanas kursus, un pāris reizi mēnesī viņu palīdzība bijusi nepieciešama: „Atpūtas ielā pie mājas bandīti nolika 800 gramu sprāgstvielu. Ja būtu sprādzis, no mājas nekas pāri nepaliktu. Aizbraucu un detonatoru izvilku sešas minūtes pirms sprādziena.”

Guntars Skrējāns:
„Cilvēkos bija tāda bezspēcība... Kaut kāds OMON valstī trakoja, darīja, ko gribēja, pazemoja cilvēkus, šāva, bet mums nebija, ko likt pretī. Tas radīja pārliecību, ka jāveido Zemessardze.”

JAUNOS AIZRĀVA PRIEKŠGĀJĒJU ENTUZIASMS

45. kaujas nodrošinājuma bataljona komandieris Jānis Vīcups stāsta, ka arī viņš, iestājoties Zemessardzē, jutis tālaika komandas garu – valdījis tāds entuziasms, ka pārējie bijuši gatavi sekot: „Noziedzīgā pasaule no zemessargiem baidījās, jo zināja, ka pārliecības dēļ viņus uzpirkt nevar. Mūsdienās visbīstamākie teroristi ir tie, kas iet nevis naudas, bet idejas vārdā.”

PIRMIE SAKARI – CILVĒKU ĶĒDĪTE

I.Cinis atceras, ka Zemessardzei atbalsts bijušas kolhozu rācījas – tie tās izmantoja smagajās mašīnās un kombainos, bet atdeva, kad likvidējās. „Mobilu telefonu nebija, sta-

cionāro telefonu Kuldīgā dabūt bija grūti. Mēs izmantojām arī pavisam primitīvu apziņošanu – katram bija noteikts, pie kura cilvēka jāaiziet un jānoziņo. Pie katra cilvēka informācijai vajadzēja pienākt no divām pusēm, lai būtu droši, ka ķēdīte nepārtrūkst.”

Atvaļinātais kapteinis J.Nikāzis bijis rotas komandieris, strādājis ar zemessargiem, vadījis mācības. „Nevaram salīdzināt ar to, kā tās notiek tagad, jo ne zināšanu, ne inventāra nebija, bet ar kaut ko jāsāk. Munīcijas mācībās nebija – šāvienu skaņu imitējām ar balsi.”

VELKAS GOVS ĶĒDĒ

G.Skrējāns atceras, ka gadījušies arī kuriozi. Rudbāržos uz lauka atrasta ap 50 kg smaga nesprāgusi bumba, ko vajadzējis neitralizēt. Tuvumā ganījušās divas govīs. Ar bataljona komandieri U.Vanagu nolēmuši, ka jāaizved aiz kalna: „Es kā lauku bērns māku govi pārsiet. Paņēmu vienu aiz ķēdes un, mierīgi runājoties, vedu, bet Uldis to otru gribēja aizvest laikam tā militāri. Govs sabijās, un skats, kad auļojoša lopa ķēdes galā velkas komandieris, bija iespaidīgs,” smeļ G.Skrējāns.

Citreiz pie Meža kapiem biežā egļu mežā atrastas mīnas. Četri zemessargi gājuši katrs savā virzienā pārbaudīt, vai tuvumā nav cilvēku, lai mīnas var uzspridzināt. „Uldis satiek tantiņu, kura sēņo. Viņš kā pieklājīgs cilvēks pieiet klusu no mugurpuses un saka: „Atvainojiet, mēs te spridzināsim.” Tantiņa rikšiem metusies prom tieši mīnu virzienā, tādēļ Uldis skrējis pakaļ. Tā pa mežu dzinušies, līdz viņš sievieti noķēris un paskaidrojis, kas te notiek.”

G.Skrējāns: „Satiekoties ar kolēģiem, atceramies jautros un interesantos notikumus, bet ikdienā pārsvārā bija smags darbs. Neiztika arī bez skumjiem un rūgtiem brīžiem.”

* Īpašo uzdevumu milicijas vienība (no krievu val.)

Jolantas Hercenbergas
teksts un foto

Konkurss Kuldīgas novada uzņēmēju un amatnieku gada balva notiek vienpadsmito gadu. Šīgada kategorijas ir Zaļā saimniecība, Ražotājs, Pakalpojums, Amatnieks, Tūrisma uzņēmējs, Debija, Ilgtspējīgākais uzņēmums, Mentors, Investīcijas un Mecenāts.

Meklē labākos desmit kategorijās

MENTORS

Projekta *Meža ABC* idejas autore, organizatore un vadītāja Sigita Vaivade jau ceturtajā paauzdzē ir mežsaimniece.

„Visa *Meža ABC* būtība ir raisīt bērnu domāšanu, kāpēc mežs vajadzīgs,” uzsver idejas autore Sigita Vaivade.

„*Meža ABC* ir tas, ko man patīk darīt. Daru to bez maksas jau kopš 2005. gada. Šogad Kuldīgas novadā aizvadījām astoto pasākumu. Vienubrīd bija ideja to *vilkt* uz Latvijas centrālo daļu, taču sapratu, ka negribu. Latvija nav tik liela, lai skolēni un ģimenes neatbrauktu uz Kuldīgas pusi,” lepnī stāsta ieceres autore.

Maijā par godu Latvijas simtgadei sasniegts jauns apmeklējuma rekords. „Šogad bija megapasākums, jo *Meža* dienām bija 90. jubileja un Latvijai – simtgade. Ieradās vairāk nekā 10 000 cilvēku, piedalījās vairāk

Meža ABC – tas, ko patīk darīt

par 200 klasēm no Latvijas skolām, un tas ir jauns rekords. 54 tēmas *noklāja* vairāk nekā 100 uzņēmēju. Tie uzņēmēji, kuri *Meža ABC* ienāk, arī paliek, jo viņi redz to mazo, kurš laimīgs dodas pa mežu. Bērniem un ģimenēm bija iespēja runāt ar nozares profesionāļiem,” uzsver S.Vaivade.

Cik liela ir šī dabas iepazīšanas pasākuma ietekme uz skolēnu profesionālo izvēli? S.Vaivade min, ka ir vairāki pozitīvie piemēri: „Abi mani dēli mācās par mežsaimniekiem. Ogres tehnikums šogad pateica īpašu paldies, jo nesin bija gadījums, kad pieci puīši

RAŽOTĀJS

SIA *Energoparks* dibināts 1998. gadā. Kopš 2005. gada tas darbojas šķeldas ražošanas un piegādes tirgū un ir kļuvis par daudznozaru uzņēmumu. „Pa šiem gadiem gājis kā pa čalmiem. Es, protams, ceru, ka ies vēl labāk,” stāsta īpašnieks Andris Pščenko.

Galvenās darbības sfēras ir šķeldas ražošana, apauguma novākšana, ar savu tehniku nodrošinot gan iegūtā materiāla šķeldošanu, gan aizvešanu, kā arī apaļkoka transportu. „Šobrīd paplašinām arī citu nozari. Domāju, ka transporta biznesa mums ir viens no lielākajiem novadā. Autoparkā ir 20 mašīnas, ir arī starptautiskie pārvadājumi – deviņas mašīnas dodas ārpus Latvijas. Savukārt kā ražotāji turpinām apgādāt katlumājas ar siltumu: gan tuvējās, gan ārzemju. Otro gadu darbojas meitas uzņēmums Lietuvā. Visos kopā nodarbināti 37 cilvēki. Mēs mēnesī saražojam 12 000

kubikmetru šķeldas. Izveidojusies laba sadarbība ar Kuldīgas pašvaldību, kas dod atbilstīgu teritorijas,” stāsta A.Pščenko. Taujāts, vai nozarē ir liela konkurence, uzņēmējs iezīmē būtisku tendenci: „Šķeldas tirgū ienāk ļoti daudz ārzemju pārstāvju. Lielās kompānijas vietējos nedaudz pastumj malā. Gudrā grāmātā lasīju, ka konkurence veicina biznesu. Tā ir taisnība, bet lielajiem ir citi finanšu resursi, cita domāšana un tehnoloģijas.” Uzņēmuma īpašnieks priecājas par labo kolektīvu, taču uzsver, kas Latvijā jāmaina, lai sasniegtu augstāko dzīves līmeni: „Pašlaik ir

Priecājas par kolektīvu

„Kad tiksīm pie domāšanas, tiksīm arī pie algām,” saka šķeldas ražotāja *Energoparka* īpašnieks Andris Pščenko.

tā: ja cilvēks atnāk uz darbu un vēlas strādāt, darbu viņam var atrast. Jautājums, cik viņš grib saņemt. Manā skatījumā mums kolektīvs ir labs, darbinieki apzinīgi. Nav jāskatās uz Somiju vai Zviedriju, kuras ir soli priekšā gan ar algu, gan domāšanu. Kad tiksīm pie domāšanas, tiksīm pie algas.”

Pēdējos mēnešos daudz apspriesta šķeldas cena. Kā uzsver A.Pščenko: „Šķeldas cenā būtiskākais faktors būs degviela. Iepriekšējā gadā tā palika nemainīga, arī vasarā. Tad šķeldu pirka par tādu pašu cenu kā rudeni. Šobrīd gan piedāvātājiem, gan katlumājām izveidojies šķeldas

uzkrājums. Kad ziema beigsies, atkarībā no tā, cik auksta tā būs, cena var kristies. Bet, visticamāk, paliks tāda pati.”

Lai gan A.Pščenko dibinātais uzņēmums novadā ir viens no lielākajiem, viņš nedomā apstāties. „Ir doma Kuldīgā uzcelt vai atpirkt novietnes laukumu un štābu. Tā kā esam visai liela kompānija, vajadzīga sava garāža. 20 automašīnas – tas ir visai daudz, un nav, kur visu salikt. Arī līdzekļu nav tik daudz. Man ir plāns vēl 15 gadiem, tad iešu pensijā,” pasmaida A.Pščenko.

ILGTSPĒJĪGĀKAIS UZŅĒMUMS

Individuālo komersantu *Rūta* kuldīdznieki labāk pazīst kā veikalu *Pelnušķīte* Liepājas ielā. Tā īpašniece Rūta Lindberga biznesu sākusī pirms 25 gadiem, izveidojot kafejnīcu.

Gatava strādāt vēl 25 gadus

„Ielīst stūrī un teikt, ka nekā nav, ir viegli. Nav ko apstāties kaut kas jādara,” optimistiska ir apģērbu veikala *Pelnušķīte* īpašniece Rūta Lindberga.

„Kopš 1989. gada strādājam kā zemnieki. Tā kā ēst gatavošana man sirdij tuva, 1993. gadā atvēru kafejnīcu *Rūta*. Tā atradās starp *Swedbank* un bijušo viesnīcu, bet ieeja bija no agrākās partijas mājas. Kad kafejnīca aizvērām, mums bija divi apģērbu veikali. Tad sākās bižutērija, apģērbi, rotaļlietas. Ar apģērbiem ir tā – kādu brīdi iet, kādu brīdi ne. Tagad daudzi drēbes pasīta internetā. Apģērbi, kas paredzēti vīriešiem, var stāvēt ga-

diem,” par situāciju tirgū stāsta tirgotāja. „Daudz runāju ar cilvēkiem, kuri te ienāk. Šorīt ar vienu sievieti pārrunāju visu dzīvi. Nav laika domāt par sliktu. Jādomā par to, ka cilvēkam dabūju to lietu, ko viņš vēlējas. Varu piezvanīt, un viņš būs priecīgs. Domāju, ka veikals mums būs vēl ilgi.”

Vai *Pelnušķīte* īpašniecei vasarā netraucē Pilnētās svētki? R.Lindberga atbild: „Man patīk, ka Liepājas iela ir gājēju iela. Samaksājot varam tīrīties ārā. Vasarā labprāt to darām arī tad, ja nekādu svētku nav.”

Preču sortiments ir bagāts: sākot ar rotām, beidzot ar apģērbu. „Mums ir visādi sīkumiņi. Tās pašas brošītas, krellītes, kuras tepat izgatavojam.

DEBIJA

Ieva Knupke kopā ar vīru uz Kuldīgas pusē pārcēlusies pirms gada, dzimtajā Ivandē atgriezoties pēc desmit gadu prombūtnes. Ar gaļas pārstrādi viņa nodarbojas zemnieku saimniecībā *Paegļi*. „Desmit gadus nodzīvoju Siguldā. Izdomāju, ka jābrauc atpakaļ. Ar vīru un visu ģimeni braucam uz Kuldīgu meklēt māju. Ja ir īpašums laukos, izdomājam uzņēmējdarbību. Pirmo uzcēlām nevis māju, bet kūpinātavu, izveidojām ražošanas ceļu. Visu paši par savu naudu. Kad izdevās pārdot dzīvokli Siguldā, tad uzcēlām māju,” stāsta I.Knupke, kura Ivandes pusē uzaugusi.

Kā izraudzīta gaļas pārstrāde? „Tā bija vīra ideja. Viņam garšo garšīga gaļa, bet veikalā tādu nevarēja

Lai gaļa ir garšīga

atrast. Visas receptes ir viņa izdomātas. Vīrs visu pagatavo. Arī es gaļu kūpinu, jo pa dienu vīram ir pamatdarbs un viņš to dara pa vakariem. Es braucu produkciju tirgot.”

I.Knupke priecājas, ka klientu loks jau izveidojies. „Mēs vēl esam jauni. Mums uzticīgiem klientiem labumus vedu katru nedēļu. Kuldīgā ir tādi, kurus nedrīkst aizmirst. Citreiz vedu uz iestādēm, strādājam pēc privāta pasūtījuma.

Mūsu piedāvājumā ir gaļa, desas, kupāti, sākām vārīt pastēti. Ir cūkgaļas un vistas gaļas desas, arī ar piedevām. Ir cūkgaļas desa ar kaltētiem tomātiem, ar plūmēm. Ir divu veidu kūpināta gaļa: parastā un marinētā. Pastēte ir ar papriku un bez tās. Visu laiku domājam kaut ko jaunu. Par

mums var uzzināt tikai no citiem cilvēkiem. Mazliet esmu sākusi reklamēties feisbukā. Piedāvājam produkciju Ziemassvētku tirgū Kuldīgā. Tirdziņos tā bija tikai otrā reize. Pagājušajā vasarā tika ieviestas visas un olas. Aplokā ir 150 vistu. Esam piestrādājuši, lai tur viss droši,” uzsver īpašniece.

Nākotnes plāni I.Knupkei esot kā Napoleonam, bet no Eiropas fondiem viņa mazliet baidoties, jo vēlas visu izdarīt saviem spēkiem. „Līdz šim tas izdevies. Ja gaļas pārstrādes apjoms augs, vajadzēs dzēsētavu. Iespējams, pat atsevišķu būvi. Celtniecības procesā ir otra kūpinātava. Plānojam izveidot arī auksto kūpinātavu.”

„Tie klienti, kuri mani pazīst no paša sākuma, pērk gandrīz visu, kas ir mūsu piedāvājumā,” saka kūpinājumu un citas gaļas produkcijas ražotāja Ieva Knupke.

DEBIJA

Ēdoles pils restorānā saimnieko SIA *Pilskrogs* īpašnieki Agnese un Jānis Grundmaņi. Ideja par uzņēmumu radusies krīzes gados, taču viesmīlība un ēdināšana vienmēr bijusi sirdij tuva.

A.Grundmane stāsta: „Vīrs Jānis ir pavārs, abi esam līdžīpašnieki. Esam strādājuši gan ēdināšanas, gan viesmīlības jomā. Kad 2012. gadā piedzima meitiņa, bija grūta finansiālā situācija. Vīram nācās aizbraukt uz Zviedriju. Domājām, ka, iespējams, pārvāksimies visa ģimene, taču aizbraukt negribējām. Sākām domāt, ko darīt Latvijā. Sapratām, ka vajag ko īpašu.

Padzirdējām, ka Ēdoles pilī iekārtota viesnīca un tā meklē ēdinātāju. Savzvanījām pils īpašnieku (Kasparu Višķintu – red.), kurš atbildēja: „Kāpēc gan

ne?” Svarīgi esot tas, lai nepieņemam viņu un viņa viesus. Izpildījums palika mūsu ziņā,” notikumus atminas A.Grundmane, kura Ēdolē pavadījusi bērnību. „Mēs neesam tipisks restorāns – piedāvājam ļoti labu mājas virtuvi. Cenšamies, lai cilvēki ir paēduši un apmierināti. Iesaistāmies arī dažādos projektos, ziemā braucam uz semināriem,” uzsver *Pilskroga* saimniece.

Agnese un Jānis to sauc par dzīvesveidu, jo pamatdarbs ir citur, taču lielākā daļa laika pāiet restorānā. Komandā palīdz vairāki darbinieki: „Mums ir papildspēki. Kodols sāka veidoties no bijušajiem *Metropoles* viesmīļiem un pavāriem. Tieši sakrita: kad plānojam vērt vaļā, *Metropoles* iepriekšējā darbība izbeidzās. Draugi mums cilvēkus ieteica.”

A.Grundmane ar prieku

„Vēlamies strādāt visu gadu, darbiniekiem nodrošinot pilnu slodzi. Mums pašiem viesmīlība ir dzīvesveids,” stāsta Ēdoles *Pilskroga* īpašnieki Agnese un Jānis Grundmaņi.

stāsta: „Ir izdevies iegūt savu klientu loku, vairāki ir no Ventspils puses. Sezonu beidzām ar Kuldīgas Restorānu nedēļu, tad bija dažas aktivitātes valsts svētkos. Ziemā notiek daudz korporatīvo pasākumu – gandrīz reizi nedēļā strādājam pēc rezervācijas. Par Restorānu nedēļu bijām ļoti priecīgi.

Daudzi teica, ka brauca speciāli nogaršot vēžu zupu. Tas ir mūsu firmas ēdiens. Īpašniece cer, ka nākotnē *Pilskrogs* darbosies visu gadu: „Man patīk viesmīlība un tas, ka Ēdoles pusē kaut kas notiek. Šis ir pirmais gads, kad vietējie sāk mūs novērtēt. Pirms tam bija skepsē.”

Darba un izklaides netrūks

„Šis būs spraigs gads ne tikai pašdarbniekiem, bet arī ikvienam, jo katru mēnesi notiks vismaz viens vai vairāki pasākumi,” saka Rendas pagasta kultūras organizatore Sandra Gailuma.

24. janvārī 16.00 turpināsies radošās darbnīcas. Pirms vairākiem gadiem Rendā tādās rīkotas. Tās būs domātas jebkuram vecumam: bērniem, skolēniem, pieaugušajiem, tostarp senioriem. Šoreiz kuldīdznieces Iritas Gulbes vadībā tiks veidoti sienas dekori.

15. februārī būs Valentīndienas balle ar grupu *Tranzīts* un didžeju Ralfu Rubeni. Kultūras organizatore stāsta, ka afiša bijusi tikko izkārtā, kad jau sākusies galdiņu rezervēšana. Šādu pasākumu apmeklētāji nav tikai vietējie – uz Rendu braucot arī cilvēki no Kuldīgas, Sabiles, Talsiem u.c. vietām.

Martā tiks atjaunota Sieviešu dienas svinēšana, aprīlī būs tradicionālās Lieldienas ar izdarībām lieliem un maziem, maijā – Neatkarības deklarācijas pasludināšanas diena un Mātes diena, jūnijā – velobrauciens un Jāņi. S.Gailuma piebilst, ka, veidojot kultūras programmu gada garumā, īpaši tiekot domāts par bērniem un senioriem.

Augusta vidū jaunums būs *Rendas festo* – pagasta svētki. Trīs teltīs varēs darboties priekšā, vidējā un vecākā paauzdzē, būs tirdziņš, koncerti utt., beigās zaļumballe.

„Svinēsim gan valsts, gan vietējos svētkus. Rendenieki ir diezgan atsaucīgi, bet vienmēr var vēlēties vairāk,” tā kultūras organizatore.

Daina Tafelberga

Ko redzēsim debesīs

Latvijas debesis šogad varēs novērot divus Mēness aptumsumus, Merkura pāriešanu pāri Saules diskam, Saules sistēmas planētas un meteorus jeb krītošās zvaigznes.

Nozīmīgākais notikums būs pilns Mēness aptumsums, kas visā Latvijā būs redzams 21. janvāra rīta stundās. Savukārt naktī no 16. uz 17. jūliju būs novērojams daļējs Mēness aptumsums, kura maksimālās fāzes brīdī vairāk nekā puse Mēness diska atradīsies Zemes ēnā, informē Latvijas Astroņomijas biedrības valdes priekšsēdis Māris Krastiņš.

MĒNESS

21. janvārī varēs redzēt Mēness aptumsuma lielāko daļu. Daļējā fāze sāksies 5.34, pilnā – 6.41, bet maksimālā būs 7.12. Pilnā fāzē beigsies 7.43, daļējā fāzē – 8.51. Šis ir gana svarīgs notikums, jo līdz nākamajai reizei, kad Latvijā varēs novērot pilnu Mēness aptumsumu, būs jāgaida vairāk nekā seši gadi – līdz 2025. gada 7. septembrim.

Naktī no 16. uz 17. jūliju no 23.02 līdz 2.00 būs redzama Mēness aptumsuma daļējā fāze, bet maksimālā – 0.31. Arī šo datumu ir vērts iegaumēt, jo nākamais daļējais aptumsums būs pēc vairāk nekā četriem gadiem – 2023. gada 28. oktobrī.

SAULES SISTĒMA

Šogad būs novērojamas visas spožās Saules sistēmas planētas. Merkurs vakaros būs redzams februāra beigās un marta sākumā, bet ap augusta vidu, novembra beigās un decembra sākumā – rīta stundās. Venēra janvārī un februārī būs redzama rītos, bet decembrī – vakaros. Marss no gada sākuma līdz maija vidum būs pamanāms nakts pirmajā pusē, no maija vidus līdz jūnijai beigās – vakaros, bet no novembra līdz gada beigām – rītos. Jupiters janvārī un februārī būs novērojams rītos, martā un aprīlī – nakts otrajā pusē, maijā un jūnijā – gandrīz visu nakti, jūlijā – nakts pirmajā pusē, bet no augusta līdz novembrim – vakaros. Saturns no februāra līdz aprīlim būs novērojams rīta stundās, maijā – nakts otrajā pusē, jūnijā un jūlijā – gandrīz visu nakti, no augusta līdz decembra vidum – nakts pirmajā pusē un vakaros.

Ir vērts pievērst uzmanību arī krītošajām zvaigznēm. Trīs interesantāko meteoru plūsmu – Kvadrantīdu, Perseīdu un Gemīnīdu – maksimālais gaidāms 13. augustā un 14. decembrī. Plašāka informācija: www.lab.lv.

Dora Pļavniece

SARUNA AR JUBILĀRI

Patīk lielas svinības

Mājās nevar nosēdēt, visu laiku jābūt kustībā – tā sevi raksturo kuldīdzniece, bijusī sporta skolotāja Dzintra Vaivade, kura 11. janvārī nosvinēja 70. jubileju.

NO BĒRNU DIENĀM

Dz. Vaivade dzimusi un augusi Kuldīgā. „Ģimenē esmu jau ceturta paaudze, kura dzīvo Kuldīgā, arī mana meita un viņas bērni dzimuši un auguši šeit.” No bērības jubilejā atceras: „Dzīvoju Liepājas ielā, tur kādreiz bija iebraucamā sēta, kur laucinieki atstāja laukus zirgus un devās uz tirgus laukumu. Tualetes atradās otrā sētas malā, ja vajadzēja tur tikt, līdu gar zirgiem. Savukārt ziemā varēju pavizināties kamanās. Tēvs Kārlis Kreislers bija slavens futbolists, tāpēc daudz laika pavadīju futbola laukumā.

Pēc skolas pastrādāju *Lauktechnikā*. Kuldīgas 1. ģimnāzijā (tagad V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskola – aut.) tika izveidota sporta klase. Tur bija labi pasniedzēji: Kramzaks, Leimanis, Freimanis. Kad pabeidzu, mani aizsūtīja uz Alsungu par sporta skolotāju. Tur strādājot, Dzintra pabeidza arī tagadējo Latvijas Sporta pedagogijas akadēmiju. „Kad piedzima meita, biju audzinātāja bērnodrāzē *Ābelīte*. Vienu dienu toreizējais sporta skolas direktors Jānis Bauksis piedāvāja kļūt par mācību daļas vadītāju. Par to nostrādāju desmit gadus, organi-

zēju sacensības, pasākumus, nomētnes. Vakaros vadīju treniņus. Tolaik arī meita trenējās pie manis, vēlāk aizgāja uz Murjāņiem. Atceros, ka vienu gadu man bija četri Latvijas čempioni. Gribēju pārmaiņas, tāpēc sāku strādāt Kuldīgas 3. vidusskolā (tagad Centra vidusskola – aut.). Tur pavadīju 24 gadus.”

Nu jau desmit gadus Dzintra ir pensionāre: „Pienāca krīze un skolotājiem samazināja algu, aizgāju uz VID noskaidrot, cik man būs pensija. Sapratu, ka tā lielāka nekā alga, tāpēc aizgāju priekšlaicīgā pensijā.”

Par darbu skolā bijusī skolotāja saka: „Visu mūžu esmu trenējusi vieglatlētus, arī pati biju tāllēcēja un barjerskrējēja. Man ļoti patika darbs ar bērniem. Nekad nebija problēmu ar to, ka bērni varētu neklausīt. Vienmēr gribēja sportot, arī pati darbojos līdzī. Tagad skatos, ka skolotāji visu ņem vieglāk un liek skolēniem pašiem darīt. Bijušie skolēni, kurus vairs nepazīstu, nāk klāt un saka, ka es biju vislabākā skolotāja.”

Jautāta par to, vai jau bērībā zinājusi, ka būs skolotāja, Dzintra atbild: „Mans sapnis bija kļūt par aktrisi, jo no bērnu dienām

Kuldīdzniece, bijusī sporta skolotāja Dzintra Vaivade 70. jubilejā no mazmeitas Lauras saņēmusi zīmētu jaunības dienu portretu.

patika spēlēt teātri. Skolas laikā spēlēju dažādās skeča izrādēs. Neaizgāju mācīties par aktrisi, jo studijas bija tikai klātienē un man nebija piemērotu dzīves apstākļu. Arī tagad patīk uzstāties pasākumos.”

IZAUGUŠI SPORTISTI

Dzintras ģimenē izauguši vairāki sportisti: „Mans lepnums ir mana meita, kura ir vairākkārtēja Latvijas čempione tāllēkšanā.

Viņa strādā par vieglatlētikas treneri. Mazdēls Kristiāns, kuram ir 17 gadi, ir barjerskrējējs un Baltijas čempions, bet mazdēls Justs, kurš mācās 3. klasē, vasarā izcīnīja 1. vietu tāllēkšanā Latvijā. Viņš ļoti lepojas ar panākumu.

Darba gados vairākiem simtiem bērnu esmu iemācījusi peldēt. Regulāri trenējoties mūsu mazajā, vecajā baseinā, sacensībās varējām uzvarēt dobelniekus, kuriem bija liels baseins.

Kad aizgāju pensijā, apmēram gadu sēdēju mājās, bet nu jau astoņus vadu vingrošanas pulciņu pensionārēm un skolotājām. Atnāk jaunākas par mani un saka, ka nevar turēt līdzī. Man vajag, lai sviedri līst. Kad strādāju, tad bija cita teorija, tāpēc nepātraukti arī pati mācos,” saka jubilāre.

„DEJOJĀM NE PA JOKAM”

„Man ir daudz bijušo kolēģu, ar kurām patīk sanākt kopā un svinēt. Šajā jubilejā mani sveica arī sporta skolā. Šī dzimšanas diena atšķiras ar to, ka pati neko nedarīju, jo svinēju krodziņā *Klūdzīņa*. Meita bija izdomājusi rotaļas, spēlēja muzikants, dejojām ne pa jokam. Man dzimšanas diena ir 11. janvārī, bet meitai 12. Svētkus vienmēr svinam kopā.”

Dzintras ģimenei patīk ceļot. „Pirmais ceļojums bija 1967. gadā uz Bulgāriju. Sporta skolas laikā esmu ceļojusi uz Dienvidslāviju, Rumāniju. Atmodas laikā ar skolēniem braucām uz Vāciju, Holandi, bet tagad kopā ar vīru Arnoldu dodamies ceļojumos ar auto. Esam nopirkuši mašīnu, kurā var ielikt matraci. Šogad bijām Krētā, tas bija ļoti skaisti. Arī sestdienās un svētdienās reti sēžam mājās, mums patīk kaut kur aizbraukt, piemēram, uz Talsiem paēst pusdienas.”

Lāsma Reimane
Dzintras Vaivades arhīva foto

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 9. līdz 16. janvārim piedzimušas piecas meitenītes un trīs puikas.

Vienam puisītim vecāki vārdu vēl domā, pārējiem bērniem doti šādi: Reičēla, Melānija, Emīlija, Adelīna, Annija, Marsels, Gusts.

Ceturtais bērniņš

Kuldīdznieki Kristīne Terpa un Aivars Bakutovs 9. janvārī sagaidīja meitiņu Reičēlu. Vecāki stāsta, ka vārdu nav bijis grūti izdomāt, bet beigās to izvēlēties 12 gadus vecais dēls Niko. Vēl mājās gaida brālis Marko un māsiņa Tamāra Emīlija. Reičēla līdzīga tētim gan izskatā, gan raksturā. Viņa piedzima 2480 g smaga un 50 cm gara.

Vārdu dod tētis

Baiba Legzdiņa un Aivis Šmāls no Saldus novada Ezeres 12. janvārī sagaidīja meitu Anniju. Vārdu meitai devis tētis, kad viņa piedzimusi. Pagaidām meitiņa ir mierīga. Vecākiem tas ir pirmais bērniņš, tāpēc viss vēl jāiepazīst. Annija piedzima 2500 g smaga un 52 cm gara.

Iepazīst mammu, sevi un apkārtni

Tīna un Kristaps Nīkrenči no Saldus 14. janvārī sagaidīja dēlu Gustu. Tīna stāsta, ka gribējusi vienkāršu vārdu un šis iepaticies. Mājās mazo brāli gaida divgadnieks Vilis. Brālis vēl nav bijis cimos, bet mājās tētis stāsta un rāda brālīša fotogrāfijas. Gusts ir mierīgs, iepazīst mammu, sevi un apkārtni. Viņš piedzima 2940 g smags un 52 cm garš.

Lāsma Reimanes teksts un foto

Priecīgi par tradīciju

Pērn nodaļā reģistrēti 202 jaundzimušie – 90 zēni un 112 meitenes. Populārākais vārds meitenēm – Marta un Emīlija, zēniem – Alekss. Novadā piedzimuši arī dvīņi – Daniela un Ollivers. 14 gadu laikā sudraba karotīti saņēmuši 2947 bērni.

Priecīga par sudraba karotīti ir arī Andersonu ģimene no Vārmes: Kitija un Jānis ar dēlu Kristapu un meitiņu Līvu.

34 mazuļi, kuri Kuldīgas novada dzimtsarakstu nodaļā reģistrēti 2018. gada novembrī un decembrī, šonedēļ devās uz savu pirmo piņemšanu pie pašvaldības vadītājas Ingas Bērziņas, lai saņemtu piemiņas dāvanu – sudraba karotīti ar iegravētu ģerboni un dzimšanas gadu.

Uz pasākumu bija aicinātas 18 meitenes un 16 zēni kopā ar saviem vecākiem. 12 ģimenēs mazulis reģistrēts kā pirmais bērns, 14 – kā otrais, piecās – kā trešais, bet trīs – kā ceturtais. Populārākie vārdi ir Marta un Jēkabs.

Uz pasākumu bija ieradušies

arī Kitija un Jānis Andersoni no Vārmes. Meitiņa Līva piedzima 23. novembrī. Viņi stāsta, ka skatījušies vārdus kalendārā, patikuši vairāki, bet visvairāk šis. „Brālis Kristaps ir priecīgs par māsiņu un gribētu jau spēlēties, bet vēl nevar,” smeļ Kitija. Līva ir mierīga. Mamma stāsta, ka ar diviem bērniem ikdienu ir mierīgāka nekā tad, kad Kristaps bijis maziņš. Par pasākumu Andersoni saka: „Tā ir tradīcija, arī dēls pirms trīs gadiem saņēma sudraba karotīti. Tas ir patīkami, ne visur šādi tiek sveikti bērniņi.”

Lāsma Reimanes teksts un foto

REKLĀMA

Esi mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** iesniedz ērti no sava datora

307.lv

100 LATVIJAS UNIVERSITĀTE ANNO 1919

ZIEMAS UZŅEMŠANA

Līdz 29. janvārim **NĀC STUDĒT LU KULDĪGAS FILIĀLĒ!**

Profesionālā maģistra studiju programmas: "PEDAGOĢIJA" (bez vai ar kvalifikāciju)

Pieteikšanās Kuldīgas filiālē –
 Kalna iela 19, Kuldīga
 63323457; 26437524
 kuldiga@lu.lv
 www.lu.lv

PĀRDOD

Jaunu **T-40 GALVU**. Tālr. 29853922.

Dažādu ziedu **MEDU** no savas dravas ar piegādi. Tālr. 29440622.

SIA **AJG plus** – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

Sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu alkšņu **MALKU** maisos, cena 2,50 eiro. Sadarbojas ar sociālo dienestu. Tālr. 24957247.

Svaigi sazāģētu lapkoku **MALKU** 14–22 cm garumā, 3–13 cm diametrā, 14 eiro par beramkubu mūsu krautuvē. Sadarbojamies ar soc. dienestu. SIA *Zemes dinamika*, tālr. 22444095.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 27811870.

MALKU (3 m). Tālr. 27811870.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 24222243.

SIA *Vēvers* pārdod kurināmās priedes skaidu **BRIKETES** ar piegādi. Cena 150 eiro. Tālr. 26651831.

VAJADZĪGI

Plašinot darbību, SIA *Otaņķu Dzirnāvnīks* (42103015892) aicina darbā B kategorijas **TRAKTORTEHNIKAS VADĪTĀJU** (darbam komandējumos Baltijā). Darba alga gadā no 10 000 EUR + procenti. Tālr. 28808260.

Plašinot darbību, SIA *Otaņķu Dzirnāvnīks* (42103015892) aicina darbā CE kategorijas **ŠOFERUS** darbam Baltijā vai Eiropā. Darba alga gadā vidēji ir 12 000 EUR + procenti. Tālr. 29185566.

SIA *Silja* (40003264664) darbam Kuldīgā meklē **LAUKSAIMNIECĪBAS TEHNIKAS MEHĀNIKI**. Bruto alga, sākot no 700 eiro. Lai pieteiktos vakancei, sūtiet CV un motivācijas vēstuli e-pastā: silja@silja.biz.

Ilgspējīgai būvniecībai aicinām savai komandai pievienoties atbildīgu un profesionālu **BŪVDARBU VADĪTĀJU**. Alga 9,99 eiro/h un bonusu. Ieskaties *KBS.lv*, SIA *Kuldīgas būvserviss* (51203039921), tālr. 29600960.

PĒRKAM

* **Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa;**

* **Papīrmalku ostās:**
(Rīgā, Mērsragā, Liepājā)

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

PĒRK

Vienistabas vai divstābu **DZĪVOKLI** ar malkas apkuri. Tālr. 27100082, 29675218.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 29165063.

TRAKTORUS, PIEKABES, lauksaimniecības **INVENTĀRU**. Tālr. 26104984.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības ZEMI visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

SIA *Lateira* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī apgrūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsma visā Kurzemē. Kārtojām dokumentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Oša, ozola, bērza **ZĀGBALĶUS**. Tālr. 29428876.

SIA *JV Mežs* iepērk **ZARUS** šķeldošanai, gatavu šķeldu, zāgskaidas, apaļkokus krautuvē, kā arī veic apauguma tīrīšanas darbus. Pērk lapkoku cirsma. Tālr. 26372598.

SIA *Valinda* pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Kurzemes Gaļsaimnieks* – **BULĻUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 29427543, 26569362.

ZOOBIRŽA

Dāvina **KUCĒNUS** (divas kucītes, viens sunītis). Tālr. 22407167.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties 95. koda (dienas grupai), kā arī A, B, BE, C, CE autovadītāju kursiem Kuldīgā. Sīkāka informācija pa tālr. 29491388, 29182826.

PĒTERA AUTOSKOLA rīko **95. KODA** kursus. Sākums 21. janvārī. Tālr. 29210837.

PĀRVADĀ mēbeles. Tālr. 24222243.

Audi un *VW* automašīnu **REZERVES DAĻAS, REMONTS** un **DIAGNOSTIKA**. Kuldīga, Graudu iela 5a. Darba laiks no 10.00 līdz 18.00. Lūgums iepriekš zvanīt pa norādīto tālr. 27119840.

Trešdien, 23. janvārī, 10.00 – 12.00 Kuldīgā, PVA centrā (pasta 2. stāvā), pārdos un labos **DZIRDĒS APARĀTUS**.

Veicam visu veidu **CELTNIECĪBAS DARBUS**. Tālr. 26844885.

REMONTĒJAM, būvējam, kvalitatīvi. Tālr. 26551758.

Ēku siltināšana ar **EKOVAŅI**. Aizpildām ēku gaisa spraugas. Tālr. 27829190.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APĀUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

VĒLAS ĪRĒT

Ģimene vēlas īrēt **MĀJU** Kuldīgā. Tālr. 28245543.

IZIRĒ

Divstābu **DZĪVOKLI** Raņķos, uz ilgu laiku. Tālr. 29276046.

MAINĀ

Pašvaldības divstābu **DZĪVOKLI** pret trīsstābu dzīvokli. Tālr. 28940857.

PATEICĪBA

Liels paldies *Vita Brevis LV* darbiniekiem par pakalpojumiem un īpaši izvadītājai Dainai par sirsnīgiem un nomierinošiem vārdiem... Paldies visiem bērniem viesiem par ILGMARA MIKĒLA TUMPEĻA izvadīšanu pēdējā gaitā.

Sieva, bērni

LĪDZJŪTĪBAS

Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba, Kad dzīji, dzīji daudzām sirdīs sāp.

/O.Skuja./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību SANDA LĀŽES tuviniekiem, viņu pēkšņi zaudējot.

SIA *AJG plus* kolektīvs

Tuvs cilvēks neaiziet,

Viņš tikai pārstāj līdzās būt.

/S. Kaldupe./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dacei Kartavīhai, no māmiņas atvadoties.

Kaimiņi Dārza ielā 5

Lai mūžības gaitā pār tevi krīt

Dieva miers un tēvzemes smiltis.

/V.Strēlerte./

Izsakām līdzjūtību ĒRIKA EIDAS piederīgajiem, viņu mūžībā pavadot.

Kaimiņi *Saldniekos*

Ir aplūsuši soļi,

Vien paliek mīlestības gaišais stars.

/O.Vācietis./

Izsaku visdziļāko līdzjūtību Rolandam Zepam, māti mūžībā pavadot.

Imants Kalniņš

Izsakām līdzjūtību Paiču ģimenei, VERONIKU GOLDMANI pēdējā gaitā pavadot.

Priedīšu, Kļaviņu, Antonsonu ģimenes

Ir aplūsuši soļi,

Vien paliek mīlestības gaišais stars.

/O.Vācietis./

Izsakām līdzjūtību Aivaram, Jānim, Mārim, Sandrai, no māmiņas, vecmāmiņas atvadoties.

Imants, Vija, Arvis, Inga, Andris, Inese

Lai tēva mīlestība paliek dzīji sirdī

Par avotu, kur mūžam spēku smelt.

/I.Mežnora./

Izsaku visdziļāko līdzjūtību Freibergu ģimenei, vīru, tēvu mūžībā pavadot.

Imants Kalniņš

MEŽA ĪPAŠNIEK, ZVANI UN PĀRLIECINIES!

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums SIA *VERTEX* pērk meža īpašumus, cirsma un augošu kokus par visaugstākajām cenām. Cenas līdz pat 15 000 EUR/ha. Zvaniet pa tālr. 28368838, 26129919.

Lasi mūs arī internetā: www.kurzemnieks.lv!**PSIHOLOGA PADOMS****Ļaut izpausties dvēseles balsij**

Ar kādām domām un motivāciju sākt jauno gadu, lai tas būtu labs?

Guna Čače,
psihoterapeite

Ļoti steidzīgā gadsimta gadumijā katrs, iespējams, atlicina mirkli, lai izjūtās pabūtu ar sevi. Kāpēc bieži tādos brīžos atnāk jautājums, kas mani dzīvē neapmierina, ko gribētu turpmāk? Jauns gads ir kā cerība, ka nu sāks kaut ko mainīt. Un kāpēc gan ne, jo viens cikls noslēdzies. Tas savā ziņā ir kā uzmundrinājums, jo vajadzīgs

sākuma punkts.

Ir kāda sen uzrakstīta doma, ka cilvēks apceļo visu pasauli, meklējot to, kas viņam vajadzīgs, un atgriežas mājās, lai to atrastu. Galvenā doma: jo tālāk no savas iekšējās pasaules aizņemam, jo svešāka mums tā kļūst, jo vairāk kļūstam neapmierināti paši ar sevi, savu dzīvi. Un bieži rodas izjūta, ka tas atkarīgs nevis no mums, bet gan no apkārtējās pasaules. Interesantas nodarbes, kādreiz lolotus sapņus atliekam uz „gan jau kādreiz, kad būs vairāk laika”. Jo ārējie apstākļi tagad prasa, lai es darītu šito un to... Bet „gan jau kādreiz” pats nepienāk. To sauc par atlikto dzīvi.

Pirmais, kas nāk prātā, lai, sākot ar šodienu, savā dzīvē kaut ko

mainītu, ir doma, ka gribu darīt sev to labāko. Tas, kas sagādās prieku, dos arī mieru, aizrautību, atdos drosmi, veidos harmoniju. Būtībā jāsaprot, kā sasniegt mērķi – darīt sev labu. Mērķtiecības pamatā ir prasme saklausīt un sajūst sevi, savu radošumu, un tas ir jebkas, ko spējam atsaukt atmiņā, – jebkura darbošanās, kurā esam jutušies pašprietiekami. Zaudēt mērķtiecību nozīmē zaudēt motivāciju un enerģiju. Ja cilvēks zaudē mērķi, vislielākā kļūda ir sākt mēties uz visām pusēm, cenšoties to atgūt. Steīga nekad nav labākais palīgs. Jāturpina rāmi turēt savu ideju un atkal kādu laiku pabūt kopā ar to. Jāpieņem doma, ka mūsu spēks nav nesatricināms – ne vīriešiem, ne sievietēm. Un tā dēļ nevajadzē-

tu justies nepilnvērtīgiem vai neatbilstoši.

Tāpat kā gads ir ciklisks, arī katru mūsu darbošanās enerģija ir cikliska, un tā izsīkst. Tad mums vajadzīgs mirklis, kad spēku atgūt. Tieši tādēļ katram jāatrod ceļš, kas palīdz enerģiju atgūt. Tas nozīmē aizsniegties līdz tai vietai, kur slēpjas mūsu katru dzīvotprieks, vieta, kur pastāv mūsu laiks un mūsu brīvība. Tur, kur var kliegt un dejot, dziedāt, skriet un lēkt, zīmēt un rakstīt, klusēt vai klausīties.

Ikviena jauna satikšanās katram ar sevi dos iespēju nākamajā Vecgada vakarā mūsu tuviniekiem un draugiem vēlēt aktiera Jāņa Skuteļa jaunveidoto, ļoti asprātīgo vēlējumu: „Jaunu laimīgo gadu!”

SEN

Saldus

Kādu nedēļu priekš Ziemassvētkiem Saldū iesākās daudzu cilvēku noklaušināšana no Saldus un apkārtnes par 1905. gada notikumiem, kā lazaretes ierīkošana, ieroču gatavošana utt. Klausināšanu izdarīja Liepājas apgabaltiesas prokurora biedrs, žandarmērijas priekšstāvis un Kuldīgas izmeklēšanas tiesnesis. Daudzus pēc noklaušināšanas atlauda, bet 20 apcietināja un aizsūtīja uz Kuldīgas apriņķa cietumu. Pēc tam sākās apcietināšanas Kuršu, Ezeres un Skrundas pagastos. Pagājušajā nedēļā atkal Saldū apcietināja daudz cilvēku.

Kuldīgas Vēstnesis pirms 110 gadiem

JOKI

Vīrs un sieva sēž pie galda un vakariņo.
Vīrs:
– Dārgā, tā nav zupa, bet kaut kāds ūdens!
Sieva ar aizvainojumu balsī:
– Nevis kaut kāds, bet gan vārīts!

Vīrietis aiziet pie celtnieka un saka:
– Uzbūvējiet, lūdzu, man apaļu māju!
– Kāpēc apaļu?
– Jo sievasmāte visu laiku kladzina: gan jau viņai arī kāds stūrītis atradīšoties.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 18. JANVĀRĪ

Dienas garums – 7 st. 34 min.
Saulē lec 8.47, riet 16.21.

Naktī -2°...-5°

1-2 m/s

Dienā -1°...-2°

1-4 m/s

RĪT, 19. JANVĀRĪ

Dienas garums – 7 st. 37 min.
Saulē lec 8.46, riet 16.23.

Naktī 0°...-4°

3-9 m/s

Dienā 0°...-4°

3-6 m/s

PARĪT, 20. JANVĀRĪ

Dienas garums – 7 st. 41 min.
Saulē lec 8.44, riet 16.25.

Naktī 0°...-2°

4-10 m/s

Dienā -1°...-5°

3-5 m/s

VIEGLATLĒTIKA

Visi gatavi rādīt labāko sniegumu

Rīt vieglatlētikas manēžā notiks sacensības *Kuldīgas Katrīnas kauss*, kas pulcēs gan Latvijas, gan ārzemju labākos vieglatlētus. Sportisti solās rādīt teicamus sniegunus.

PA TIEŠO NO PORTUGĀLES

Pērn saldeniece Līga Velvere *Katrīnas kauss* 1000 m sasniedza jaunu Latvijas rekordu telpās (2:45,96), viņai arī pieder Latvijas rekords 800 m (2:03,08), kura ir viņas pamata disciplīna. Sestdien sportiste skrīs 1000 m. Vieglatlēte esot apskatījusi pieteikto dalībnieku sarakstu un sapratusi, ka jāskrien. Ja kāda skriešot līdzī, būs labi, bet, ja ne, gatava pārējās apdzīt par apli. Līga šobrīd vēl ir treniņnometnē Portugālē un Latvijā ielidos tikai šovakar, lai uzreiz brauktu uz Kuldīgu. „Manuprāt, *Katrīnas kauss* ir foršākās ziemas sacensības Latvijā. Tās piesaista sportistus no visas pasaules. Man prieks, ka Latvijā kaut kas tāds notiek. Arī skatītāju parasti ir daudz, Latvijā ierasts, ka vieglatlētikas sacensības skatās tikai sportisti un treneri. Man būs prieks un lepnums, jo tur būs arī mana ģimene, kas skatīsies,” stāsta Līga.

„SLIKTS REZULTĀTS MANI NEAPMIERINĀS”

Latvijas rekordiste 300 m, rēzekniete Gunta Vaičule (bijusī

Latīševa-Čudare) startēs 400 m. Tās šosezon sportistei būs pirmās sacensības, tāpēc esot neliels uztraukums. Lai to mazinātu, vakar Guntai bijusi brīva diena, bez treniņiem, kuru vēltījusi mācībām, jo šodien jānokārto vēl eksāmens tiesību zinātnēs. „Pēc tā uzreiz braukšu uz Kuldīgu. Esmu gatavojusies, un rezultātam jābūt labam, slukts mani neapmierinās. 400 m izvēlējos, jo šogad vairāk gatavojos šai disciplīnai. Decembrī biju treniņnometnē Tenerifē, esmu skrējusi garākas distances un domāju, ka 400 m man ir par roka. *Katrīnas kauss* man ir gluži vai obligāts pasākums. Mazākas sacensības Latvijā bieži izlaižu, jo man ir svarīga konkurence un tas, lai tās notiek adekvātos apstākļos, piemēram, Rīgas manēžā varu noskriet 60 m, vairāk gan ne, bet 400 m – Kuldīgas manēžā,” teic Gunta.

ŠOGAD ATBALSTĪS MĀSU UN MĀSĪCU

Pērn tāllēkšanas sektorā labāko sniegumu rādīja māsas Grīvas – Lauma izcīnīja pirmo (6,33 m), bet Māra otro vietu (6,08 m). Šogad gan varēsim vērot tikai Māras sniegumu, jo Lauma sezonu sākusī vēlāk un klātienē atbalstīs gan māsu, gan māsīcu Rūtu Kati Lasmani, kura arī ir tāllēcēja. „Šīs ir labākās ziemas sacensības Lat-

vijā, un tās vienmēr pulcē labus un interesantus sportistus. Man patīk mājīguma sajūta, kuru radījuši sacensību organizatori,” saka Lauma. Arī Māra atzīst, ka ļoti gaidījusi šīs sacensības tieši tajās valdošās atmosfēras dēļ. „Ziemā parasti man rezultāti nav tik augsti, bet Liepājā aizlēcu ļoti tuvu personīgajam ziemas rekordam, kas ir 6,35 m, tāpēc esmu optimistiski noskaņota. Mērķis ir cīnīties, lai iegūtu labu vietu,” saka Māra.

KULDĪGĀ – VISLABĀKIE SKATĪTĀJI

Savu dalību pieteicis arī vietējo līdzjutēju favorīts kārtslēkšanā, divu olimpisko spēļu dalībnieks Mareks Ārents. Viņa personiskais rekords ir 5,70 m. „Vienmēr ir patīkami, ka tik daudz atbalstītāju. Konkurenci neesmu izpētījis, arī sev mērķus neesmu nolīcis, galvenais ir sekmīgi startēt, jo šis man būs sezonas sākums,” saka Mareks. Šogad kārtslēcēja nozīmīgākās sacensības – pasaules čempionāts vieglatlētikā – oktobrī norisināsies Dohā, Katarā.

Sacensībās startēs arī trīs jaunie Kuldīgas vieglatlēti – Kristīne Grīnberga (60 m), Krista Brasla (augstlēkšana) un Emīls Līdaka (kārtslēkšana).

Antra Grīnberga

JANVĀRA ERUDĪTS

Cik programmās šobrīd var studēt Latvijas Universitātes Kuldīgas filiālē?

Atbildes līdz 21. janvāra 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta brigādes Latvijā ik dienas dodas ap 950 izsaukumos.

Pareizi atbildējuši: Indra Ābelīte, Vita Jurenovska, Ausma Kreidere, Mārcis Arājs, Ingars Neimanis.

Konkursu atbalsta gardumnīca Sarlote.

KURZEMNIEKU februārim var abonēt līdz 29. janvārim

- internetā www.abone.pasts.lv (ietaupot 71 centu);
- pasta nodaļās;
- pie pastniekiem; redakcijā (ietaupot 71 centu).

Saldus kokzāģētavā iepērk egles un priedes zāgļus

- Garums: 3,7 m; 4,3 m; 4,9 m; 6,1 m
- Diametrs: 10 – 50 cm

Piegādes vieta: Kuldīgas iela 86a, Saldus

Pērkam visā Latvijas teritorijā cirsma, īpašumus un kokmateriālus mežā pie ceļa:

- egles un priedes zāgļus,
- bērza finierklučus,
- skuju koku, bērza, apses papīrmalku,
- apses un melnalkšņa zāgļus,
- lapkoku taru, malku.

Nodrošinām: transportu, korektu uzmērīšanu, ātru samaksu.

26351777, 26341777

VESELĪBAS CENTRS 4 SPECIĀLISTI KULDĪGĀ!

25. JANVĀRĪ

NO PLKST. 11:00-17:00 KULDĪGAS SLIMNĪCĀ, AIZPUTES IELĀ 22 KONSULTĒS UN PIENĒMS PACIENTUS ĀRSTE:

Dr. VITA PRIEDĪTE

“Veselības centrs 4” filiāles “Dermatoloģijas klīnika” dermatoloģe.

Cenas:

Dermatologa konsultācija: 30 EUR
Optiskā dermatoskopija: 10 EUR

Pieraksts pa tālr.: 20 550 550
9.00 - 17.00 darba dienās

UZZINI VAIRĀK: 20 550 550

www.dermaclinic.lv

LOGI UN DURVIS Ziemas atlaides logiem **līdz 40%** (Akcija līdz 31.01.2019.)

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
Tel. / fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

TELPU FUTBOLS

Kuldīgas novada čempionāts

13. janvāra spēļu rezultāti: Kable – Ēdole 1:2, Turlava – Skrunda 0:1, Zibens – Alsunga 4:2, Nikers/KNSS U-19 – Ēdole U-18 4:2.